

Záchrana planety Země a nový ekonomický systém Eden

Proto že se lidská společnost nachází v období před vypuknutím krizí různého druhu (výrazné klimatické změny, masivní migrace obyvatel, hrozící výrazný nedostatek vody, ekonomické krize a podobně), tak je potřeba promyslet a naplánovat přechod na jiný systém fungování společnosti, která bude ohleduplnější ke svému životnímu prostředí a která hlavně bude moci nápor různých kritických situací vydržet.

Rozhodující oblastí, kterou bude potřeba změnit je způsob využívání lidských zdrojů. Dnešní ekonomický systém a celkově mentalita lidí je bohužel orientovaná hlavně na zajištění nadměrného blahobytu. Plýtvání lidskými zdroji se dá rozdělit do několika významných oblastí:

1) Nadměrná zábava, otupování populace a konzumní společnost

Lidem je kapitalismem dána svobodná možnost soupeřit o pozornost ostatních. Ten, kdo přijde se zajímavějším návrhem, tak upoutá pozornost více lidí a získá si od nich i více prostředků. Bohužel ale zajímavé a lákavé nabídky nebývají ty, které jsou zrovna potřeba pro prosperitu společnosti a podporu životního prostředí. Na jedné straně se lidé dobrovolně vzdávají svých prostředků a svobod pro věci, které sice chtějí, ale nepotřebují je. Na druhé straně se dostává nadměrná moc do rukou lidí, kteří umějí zaujmout pozornost ostatních, ale jejich zisk je dělá ještě více závislejší na větším a větším zisku, což jim bere svobodu rozhodovat se ve prospěch společnosti a životního prostředí. Mnozí budou namítat, že to je chyba těch mas, které se takto rozhodují podporovat úpadek a každý se musí zamyslet především sám nad sebou. Je to sice hezký návrh, ale problém to nijak nevyřeší, protože vůle většiny je na to moc slabá a to bez ohledu na vzdělání jednotlivce. Jediné možné řešení je omezení svobody na trhu prostřednictvím nějaké autority (vlády). Pomocí autority, která bude ne zcela, ale v rámci možností demokratická. Řešením tohoto problému se budu věnovat v dalších kapitolách.

2) Neefektivní zaměstnávání lidí

Problém neefektivního zaměstnávání lidí souvisí s prvním bodem. O tom, jaké zaměstnání vznikají rozhodují ti, kteří umějí získat finanční prostředky. Bohužel v nemalé míře je to ten typ lidí, kteří sledují hlavně své vlastní zájmy, navyšování zisku a životní prostředí je moc nezajímá. O tom, jaká zaměstnání budou vznikat (projekty) a jaká ne a jak bude nakládáno s lidskými zdroji, tak také musí rozhodovat autorita. To se dnes neděje. Ve státní správě by se dalo najít spousta případů plýtvání lidskou energií. Zbytečně složitý právní systém a byrokracie. Komplikovaný způsob počítání daní, jehož zefektivnění budu popisovat v dalších kapitolách. To nemluvím například o nových GDPR nařízeních, která více nepomáhají krýt zločinnost a je to další zbytečná zátěž na lidské zdroje. K čemu jsou například dobré banky, když nic hmatatelného nevyrábějí? Banky rozhodují o tom, kdo bude na trhu podpořen, ale to by měla dělat autorita, kterou jsem zmínil a která se bude zodpovídat veřejnosti a bude s ní v rámci demokratických možností spolupracovat. To nemluvím o tom, že banky si za takovou „podporu“ společnosti berou velké peníze. Řešením se budu detailněji zabývat v dalších kapitolách.

3) Neefektivita školství

Významné plýtvání lidských zdrojů je i ve školství, kde společnost jednak investuje do výuky a hlavně podpory mladých lidí a tato investice je mnohdy zcela zbytečná, protože se v daném oboru ani nenajde uplatnění. Podpora mladých lidí trvá spousty let a někdy i celá desetiletí, tak že když je potom taková investice marná, tak ve výsledku špatné školství způsobuje obrovské ztráty lidských

zdrojů. Řešením tohoto problému se budu věnovat v dalších kapitolách.

4) Finanční podvody ve vládě, firmách, koncernech a podobně

Další významné úniky lidských zdrojů souvisí s finančními podvody v různých organizacích či státních orgánech. Problémem je neprůhledná ekonomika a vlastnost peněz (obecně měny) jako takových. V prvním bodě jsem se zmínil o tom, jak někteří lidé legálně bohatnou tím, že zaujmou ostatní něčím, co nemusí být ve výsledku moc dobré, ale realizuje se to. Když někdo ale ukradne finance, tak ve výsledku se to moc od prvního bodu neliší. Opět dochází k tomu, že není na zaplacení lidských zdrojů k nějakým smysluplným aktivitám. Tady bohužel autorita (vláda) tak, jak jí známe bude vždy selhávat. Například selhání komunismu a obecně vlády lidí, kde autorita sama kryje vlastní zájmy a v anonymitě masy zneužívá své moci pro vlastní obohacování. Ve společnostech, kde se nepoužívají žádné peníze, ale jen výměnný obchod, tak tyto problémy nejsou, ale přejít na takové společnosti v dnešní době, s dnešní mentalitou lidí, při velikosti dnešní populace a současném ekonomickém systému mi nepřipadá moc reálné. Nabízí se určité řešení, ale asi jen dočasné. Systém bezhotovostní měny, která bude průhledná díky internetu do takové míry a vytvoří obchodní síť lidí a komunit, že znemožní provádění podobných podvodů, tak že lidé na tom budou finančně lépe. Výhoda tohoto finančního systému bude ta, že si v ní nemusíte (ale můžete) žádnou měnu nakupovat za hotovost na rozdíl od některých bezhotovostních měn a umožní vám vytvoření počáteční bezúročné půjčky. Takovýto bezhotovostní systém bude zároveň i nástrojem demokracie a autority pro kontrolu nad trhem (popsanou v bodě 1 a 2) a popřípadě i pro spravedlivé přidělování lidských zdrojů. Popisem systému se budu zabývat v dalších kapitolách.

5) Problémy stávajícího důchodového systému

Asi poslední závažná oblast plýtváním lidských zdrojů je oblast důchodů a sociálního zabezpečení. Nebudu se teď zabývat problémem, že rezervy na důchody a sociální zabezpečení například pro Českou republiku jsou kvůli finančním podvodům téměř všechny rozkradeny, protože to je problém zmíněný v předchozím bodě 4. Tato skutečnost je ale o důvod víc, proč je potřeba se touto oblastí zabývat a řešit ji. V minulosti jsem se trochu seznámil s občanským sdružením Klub Aktiv. Toto sdružení má za cíl udržovat lidi v důchodovém věku a i invalidně postižené být stále aktivní a například se vzdělávat, dobrovolně někde pomáhat, ale třeba i společně jezdí na výlety. Od těchto lidí vím jednu věc a jde to z nich i vidět. Vlastně to samé mi potvrdili i jiní, co třeba nejsou v klubu, ale snaží se být stále aktivní. Jsou zdravější a vitálnější, než například lidé, kteří ve starobním důchodu přestanou být aktivní a mají jen minimum pohybu. Takový přechod ze zaměstnání do naprosté pasivity není prospěšný. Osobně znám lidi, kteří při důchodu berou různé brigády a chodí na několik hodin jednou za čas někam vypomáhat. Je to dobré řešení, ale trh práce na toto není moc uzpůsobený. Zaměstnavatelé vytvářejí značný nátlak na zaměstnance. Kvůli nekontrolovatelné soupeřivosti uvedené v bodě 1 je to někdy i existenční otázka firmy, aby její zaměstnanci odváděli nadstandardní výkony a někdy se porušují i pracovní zákony, což v některých případech způsobuje invaliditu a závislost na sociálním systému. Možné řešení problému je monitorování vytíženosti lidských zdrojů a systémové přidělování práce podle toho, jak kdo má možnosti a síly. Budu popisovat řešení v dalších kapitolách a navazuje to i na bod 3, kde jsem zmiňoval neefektivitu školství a neefektivní podporování mladých lidí. Řešení se vztahuje ne jen na studenty, důchodce, ale i na lidi, kteří zneužívají sociální podpory ostatních.

To bylo 5 bodů, do kterých bych shrnul problémy s plýtváním lidských zdrojů a trochu se pokusil nastínit i nějaké možné řešení. Na světě jsou miliardy lidí, ale akceschopnost zapojit se společně do záchrany životního prostředí a přežití vlastního druhu jsou i tak mizivé. V dalším psaní bych chtěl rozepsat detailněji řešení a hlavně také způsob jak opustit stávající systém, ve kterém jsou lidé zotročení.

Jak jsem popsal výše, tak lidskými zdroji se plýtvá opravdu obrovsky a na smysluplné věci nezbyvá lidem už dostatečná energie a ani čas.

Celý stávající ekonomický systém je skrz na skrz zotročený. Zotročený vzájemnou soupeřivostí, chamtivostí, zkorumpovanou politickou mocí, zneužíváním sociální podpory a podobně. Jak by se dalo uvnitř nějakého takového systému, ať už podnikáním, nebo politickým vlivem nějak uspět v přechodu na něco nového, kde tyto problémy nebudou? Podle mě je to nemožné. Stávající systém má samoobrané mechanismy a lidé u moci se budou snažit si moc udržet bez ohledu na to, do čeho se společnost žene. I kdyby jednotlivci ve vládě chtěli něco dobrého prosadit, tak ho většina přetlačí, pokusí se zkorumpovat, nepovolí mu jednat a podobně.

Další možné řešení by bylo prosadit nový systém nějakou

vojenskou mocí. Nemyslím si ale, že je to ta správná cesta. Je to cesta útoku a ne obrany. Tímto způsobem by se to podle mě časem vymstilo. Jediné řešení, co mi připadá reálně je pokusit se nějak systém opustit. Přestat ho úplně podporovat a přejít na alternativu, která možná nebude nabízet tolik vymožeností, ale osvobodí lidi a budou moci věnovat se potřebnější věci. Nemyslím si, že by bylo reálně opouštět své domovy a někam fyzicky odejít. I když přihodit se může ledacos a třeba i k tomu dojde. Tím osvobozením myslím přejít na nějaký alternativní ekonomický systém, ve kterém nebude takový výběr produktů, ale věci základní potřeby si v něm člověk bude moci sehnat. Nedá se říct, že takový odchod nevyvolá žádný konflikt. Konflikt to vyvolá, ale je důležité být na té straně, která se jen brání, protože taková strana má možnost spor vyhrát. Osobně věřím, že ano a raději se pokusím přejít na něco prospěšnějšího i za cenu rizika, než setrvávat v podpoře společenského úpadku a otroctví, které časem stejně povede do zániku. Myslím, že nebudu jediný.

Nejasnosti kolem soukromého vlastnictví pozemků

Teď je tu ale otázka, jak ve světě, kde je pomalu vše zprivatizované, jak něco takového uskutečnit? Kde vzít pozemky, když pomalu všechny jsou rozprodané. V tomhle možná pomůže znát jednoduchou pravdu. Jak může někdo prodat něco, co mu ve skutečnosti nepatří? Jak mohou mít pozemky nějaké majitele, když nikdo nikdy neměl v minulosti právo si nějaké pozemky přivlastňovat. Někomu to bude možná připadat zvláštní, že nemůže vlastnit žádný pozemek, ale to je jen klam, ve kterém společnost žije. Člověk je tu, aby zemi nějak kultivoval a staral se o ní, aby si jí dočasně vypůjčil, pokud chce obývat nějaké území a třeba i spravovat i nějakou větší oblast, ale s rozumem. Nikdo nemá právo nekontrolovaně zabírat území a dělat si na něm bezohledně co se mu zlíbí. V tomto směru nehrají peníze žádnou roli a nemají žádný význam. Podobné chování se dá brát jako agresivní, útočné, ničemné a tím pádem vzepření se takovému jednání je jen pouhá obrana. A právě proto, že se jedná o obranný postoj, tak proto věřím v tomto případě v možný úspěch. Mám sám takové životní zkušenosti, že když jsem zaujímal obranný postoj, tak jsem nakonec zvítězil. Když jsem zaujímal naopak agresivní postoj, tak se nic nedělo a nebo naopak se to obrátilo proti mně. Proto se těchto zásad snažím držet i v této oblasti a vidím v tom jakési možné východisko z problému.

Cesta k osvobození společnosti

Zahlédl jsem hezký citát nalevo, který je na obrázku FB stránek Den pro planetu [zde](#), kde jsou související příspěvky. V předchozím psaním jsem ukázal, jak zachránit čas lidí, který by se dal využít v projektech ke zlepšení životního

prostředí. Přejít na takovou velkou změnu společnosti ale nepůjde rázem v jednom kroku. Musí se

začít postupně a to tím nejzásadnějším. Budu se problematikou zabývat prvně na oblasti České republiky. Sice se jedná o globální problém, ale někde se začít musí a místní ekonomický systém mě v mládí podporoval, tak to беру jako fér jednání. V prvním kroku bude potřeba se zaměřit na obnovení zemědělství. Máme tu dobu, kdy se společnost snaží ustupovat od ropných paliv a nedává mi smysl, proč české zemědělství musí být tak výrazně zasažené pěstováním řepky, která právě tyto paliva podporuje. Neustálé pěstování řepky navíc půdu časem poškozují. Toto je zásadní problém k cestě za svobodou. Nejsme soběstační v zemědělství. Pokud někdo apeluje na místní vládu, tak v první řadě je to tento problém, kterým by se měla vláda zabývat. Je to podle mě překážka číslo jedna a je to ničemné agresivní jednání. Pokud tomu brání nějaká autorita, tak musí být nahrazena. Lidé musí dát svojí důvěru někomu jinému.

Nejasná otázka vyjednávání

Ono to takto vypadá celkem jednoduše. Kdyby záleželo jen na důvěře lidí, tak to tady asi vypadá lépe. Bohužel skutečnost je taková, že pokud chcete získat nějaký vliv ve stávající lidské společnosti, tak to o důvěře obyčejných lidí moc není, ale je to o tom, že se musíte někomu mocnému nějakým způsobem zaprodát. Získáte sice nějaké benefity, ale takto se stanete pouhým prostředkem zájmů někoho jiného. Neutváří to žádný osobní vztah k Vám ze strany toho, kdo Vám nabídku dal. Tím pravděpodobněji to neutvoří žádný dobrý vztah, pokud takovýto vliv je získaný důvěrou obyčejných lidí. Lidé už jsou tací, že mají sklony opovrhovat těmi, kteří mají podobné nedostatky, jako oni sami. Proto

pokud Vám někdo takový zajišťuje ochranu, tak to je ve skutečnosti pro to, že chrání jen své zájmy a svůj vliv. Pokud nastane situace, kdy už se mu nevyplatí dále Vás využívat, tak může dojít k tomu, že už Vás přestane krýt a co dokonce může nastat, že jeho novým zájmem bude dokonce Vás obětovat za nějakým účelem. Je to ten případ, kdy je potřeba vytvořit nějakého „bílého koně“. Někoho důvěryhodného, kdo se ale stejně zaprodá a stejně nakonec dělá sluhu. V situaci, kdy hrozí různé krize, tak je více pravděpodobné, že k tomu dojde.

Když si to tedy zasadím do aktuální situace v zemi, tak mimo jiných krizí přichází i ekonomická krize. Je 9.1.2019 a lidé stále chudnou. Například roste počet dětí z chudých rodin, které nemají ani na to, aby dětem ve škole zaplatily oběd. V roce 2017 to bylo údajně přes 15000 žádostí o dotace na oběd. Stát to chce řešit lepší dotací obědů, ale ty peníze se přeci někde musí vzít a stejně na to budou doplácet jen daňoví poplatníci a nebo se někde jinde ubere, kde zase peníze budou chybět. Zvýšení výplat členům vlády si vláda ale odhlasovat umí. Zarážející, bez ohledu na dotace je, že lidé už přestávají mít na obědy pro děti. Je asi jen otázka času, než lidé zde v Čechách se přikloní k podobným aktivitám, jako mají ve Francii a jinde například Žluté vesty a podobně. Zatím je ještě relativně klid, ale to nemusí dlouho trvat. Potom obyčejní lidé s největší pravděpodobností půjdou po krku hlavně vládě, protože je neschopná situaci řešit. Může dojít například i k tomu, že se odkryjí při těchto aktivitách nějaké velké podvody, pokud jsou, a pak to může třeba někoho stát i život, protože někteří lidé mohou opravdu ztratit určité zábrany. Pohybují se i ve vrstvách chudších lidí a mohou říct, že jsou tam typy agresivních lidí, kteří by asi byli v určitých stavech nálad schopni zabít někoho i pro malichernost.

No a co teď s tím? Na jakou stranu se teď přidat. Je zde vůbec nějaká taková strana? Oběť takové korupce začne mít nepřítele v lidech, které využívala. Rozhodně není jejím přítelem mocnost, které takovou oběť zaprodala pro svoje záměry. Jakou roli v řešení situace mohou hrát nahromaděné peníze? Hodnota peněz je jen taková, v jakou lidé věří. Zrovna v období, kdy může nastat nemalá

ekonomická krize, tak nevím nevím, zda na peníze jako takové bude nějaké spolehnutí. Nesázet bych na to. Věřím ve východisko. Snad jediné správné. Zvolit si tu správnou stranu, dokud je to ještě možné. Věřím, že zatím to stále ještě možné je, ale pokud něco vypukne a dobrovolně do té doby se nerozhodnete, Vy co jste zasažení korupcí a nebo zatajujete zločiny, pomoci v boji proti zlu, tak jak potom lidi přesvědčit k velkorysosti a odpouštění? Já jsem zastávce velkorysosti a umět odpouštět každému, kdo projevil odvahu vzepřít se zločinu. Takto vidím možné řešení. Umět spolupracovat a umět odpouštět.

Pravda je, že toto řešení vidím jako jediné reálné, ale těžko ho samo o sobě asi zrealizovat. Pořád je tu jeden zásadní problém. Je to strach. Pokud se někdo paktuje se zločinem, tak potom je problém se proti němu otočit. Někdy to může být otázka života a smrti. Osobně věřím, že se dá i tomuto nebezpečí vyhnout. Zajímám se o křesťanství už nějakou dobu a je viditelné, jak se světový systém snaží křesťanství zprofanovat. Vytvořit křesťanství, které se jeví jako dobrá cesta, ale přitom je falešné. Byl by to pro mocnosti světa velký úder, pokud by lidé znali pravdu o tom, jak se osvobodit. Proto také takový humbuk kolem křesťanství a všelijakých alternativních náboženských filosofií. Je v tom hrozný zmatek a všech různých filosofií kolem nás, že to zakrývá důležité myšlenky.

Já jsem sice pokřtěný křesťan. Nepatřím do žádného společenství, ale snažím se podle toho žít v obyčejném životě. Tento dokument neorientuji na křesťanské myšlenky a nebudu se jimi zde do hloubky zabývat. Snažím se to brát jako racionální řešení určité situace, ale ne teologickou výuku. To by bylo na samostatný dokument. Rozebírám tady řešení, jak se vymanit světovým mocnostem a to vlastně i ve svém příběhu, který píši už od začátku roku 2017. Nikdo mě nijak neohrožuje a stále v tom pokračuji, tak asi něco dělám správně. S nikým spolčený nejsem.

Proto bych uvedl alespoň dva odkazy na zajímavé příběhy lidí, kteří si něčím podobným prošli. Stránky mají titulek „[Pravdivý popis světa](#)“. Je zvláštní, že když jsem se pokoušel přeposlat na chatu FB tyto odkazy jedné kamarádce, tak FB tyto stránky vyhodnotil jako nebezpečné a neprovedl zaslání zpráv. Divné. Ať si věří kdo čemu chce. Uvedu níže oba odkazy a budu pokračovat v neteologickém obsahu dokumentu.

<http://www.tlg.estranky.sk/clanky/vyslobodeny-z-moci-temnoty.html>

<http://www.tlg.estranky.sk/clanky/vyslobodena-z-moci-satana.html>

Status quo

Tak že nějaká možnost pro zkorumpované, jak se z toho dostat tady je, ale asi málokdo na ní bude chtít momentálně přistoupit. Oddalováním se ale nic nevyřeší jen to nakonec bude horší. Prostředky, jak zajistit spravedlnost v této oblasti zatím nejsou dostupné. Týká se to toho transparentního finančního systému, bez kterého se zatím musíme obejít. I tak ale znalost výše popsaných faktů by mohla způsobit zásadní změny. Záleží, jak se k tomu kdo postaví.

Další oblastí je problém bohatnutí některých, kteří nezodpovědně nakládají s těmito prostředky. Teď už jsme se dostali do oblasti, která je společensky legální. Legální a přes to bere mnoha lidem svobodu věnovat se smysluplnější věcem. I když se najdou nějaké výjimky

(filantropové), co pomáhají, tak většina lidí z bohatších vrstev budou stále hájit stávající stav věcí (status quo). Budou hledat a hledají řešení situace, ale takové, ve kterém se nebudou muset vzdávat svých prostředků. Zde platí, že správná rozhodnutí nebývají jednoduchá a nebo, jak se píše na citátu od Leader Face „[Kdyby to bylo lehké, dělal by to každý.](#)“. Podstatné je ale dívat se na to v kontextu dnešní situace. Správná investice prostředků bohatých lidí do životního prostředí může znamenat otázku mezi životem a smrtí mnoha lidí. To co je doposud považováno za pouhou soutěž. Svobodný trh. Z toho se stává nenápadná smrtící zbraň. O tom se nedá asi moc polemizovat. Pokud si zlikvidujeme životní prostředí kvůli nějaké anarchistické soutěži o zisk, tak je to vážný zločin ve výsledku naprosto stejný jako masové vraždění ne jen lidí. Jak se tohle dá řešit? Zestátnění podniků? To není moc dobrý nápad. Stát neumí podnikat a vedlo by to k ekonomické likvidaci podniků. Někde se ty prostředky budou muset ale vzít, aby se ufinancovaly náklady na záchranu životního prostředí. To znamená že zákonodárná moc bude muset prosadit takové zákony, aby bohaté prosperující podniky měli povinnost ze svých zisků podporovat právě tyto druhy projektů pro zlepšování životního prostředí. Toto se mělo dít už dávno, ale lidská společnost to nějak nechápala a stát se tím nezabýval. Když píšu o zkrácení zisku bohatým korporacím a investičním skupinám, tak tím nemyslím vzít úplně vše. Nevidím důvod, proč by schopní a pracovití lidé neměly být bohatí, ale když bohatí, tak podle svého přičinění a v nějakém rozumném měřítku. Jinak se z toho stává teror. Řekl bych, že toto je teď prioritní číslo 1. Bez toho se asi nedá pokračovat v řešení problémů se školstvím, důchody a zajištění transparentní ekonomiky. Je to zásadní problém, kterým se bude muset výkonná moc i zákonodárná moc zabývat. Pokud se něčím tak zásadním nehodlají zabývat, tak jsou tu tyto dvě instituce úplně k ničemu.

Do čeho investovat?

CT24.CESKATELEVIZE.CZ

Švédské město je ekologický zázrak. Plní klimatické cíle, prosperuje a ještě se v něm skvěle žije

Celkem reálný způsob na získání finančních prostředků se nabízí. Toto bude muset zajistit zákonodárná moc a výkonná moc. Pokud toho není schopná, tak bude muset být opravena a nebo nahrazena v rámci obrany. Jedná se o ochranu země i společnosti a to by měli zajišťovat oni. V první řadě je to problém na jejich straně, že se tím nezabývali dříve a za nimi půjde zodpovědnost.

Operování se získanými financemi už bude potřeba monitorovat minimálně

skrze transparentní účty, ale nevidím důvod, proč už k vyplácení financí na tyto účely nezačít používat systém Eden. I hlasování o možných variantách projektů k realizaci by bylo možné provádět tou dobou. Eden je z většiny naprogramovaný.

Výběr financí se může provádět jednoduše podle toho, kolik je zrovna potřeba na daný projekt. Proč brát zbytečně víc? Všem bohatým zahraničním i tuzemským organizacím podle stejného podílu z jejich použitelného kapitálu.

Není ani složitá otázka, do čeho investovat. Inspiraci lze vzít ze světa a nejsou to žádné vzdušné zámky, ale realita.

Zde je reportáž o Švédském městě Växjö

<https://ct24.ceskatelevize.cz/veda/2580085-svedske-mesto-je-ekologicky-zazrak-plni-klimaticke->

Například elektrárna na biomasu, podpora cyklistiky, ovocné sady, méně parkovišť, veřejná doprava na bioplyn. V Číně se zase zazeleňuje betonová plocha. V Čechách by bylo potřeba zase na polích obnovit meze, lepší opylování, pestřejší pěstování rostlin na polích, propustnost půdy, zavodňování atd.

To vše je možné začít podporovat, ale ne v této anarchii.

Soběstačnost ČR

Z předchozích kapitol jsou vyjasněné dvě věci. Jednak otázka správcovství pozemků. Správce není to samé co vlastník a může být jen dočasně jmenován, aby dohlížel nad nakládáním s pozemky. Vlastnictví pozemků potřebných pro udržení dobrého životního prostředí a potravinové soběstačnosti je nesmysl a tak je není možné ani prodávat. Pokud někdo takový prodej uskutečňuje, je to jen podvod a pozemky mohou

být jmenovaným správcem zkonfiskovány, protože se jedná jinak o ohrožování. Ať to vypadá jak chce, tak stále jde jen o obranu.

Stejně tak musí platit druhá zásada. Pokud nějaká organizace či jednotlivec provozuje svoji výdělečnou činnost na nějakém území a využívá práce či finančních prostředků lidí žijící na tom území, tak ze svých zisků musí platit podíl, podle toho jak to situace bude vyžadovat, na udržitelnost životního prostředí včetně zajištění soběstačnosti země. Správně by to měli pokrývat peníze z daní, ale těch moc asi nebude a navíc současný daňový systém je k tomuto krizovému řešení nevhodný. Vybere se tolik, kolik bude potřeba. Potřebná částka se vydělí celkovým volným kapitálem všech subjektů a výsledný podíl je ten samý, který se rovnoměrně odebere všem z jejich volného kapitálu. Týkat se to bude těch, kteří shromažďují jmění řádově v milionech a více. Prostě prostředky, které převyšují pokrytí potřeb normálního živobytí. Není ani potřeba sledovat zisky za určité období. Bohatě stačí znát jen stavy účtů u bank, ke kterým výkonná moc bude muset mít přístup a zmocnění s nimi pracovat. V tomto případě je docela překážka hotovostní měna, která se nedá sledovat. Časem se ale i tento problém snad vyřeší.

Když se tedy opraví dvě hlavní překážky uvedené výše, tak by se mohla cesta za osvobozením společnosti začít realizovat. Obnova potravinové soběstačnosti a zároveň zlepšování životního prostředí se hodně prolíná. Vyplácení lidí na nových projektech by bylo už monitorované systémem Eden, který popíši v dalších kapitolách. Stejně tak ale i prodej potravin z nově vytvořených projektů v zemědělství by bylo možné uskutečňovat v systému Eden. Tím se začne vytvářet samostatná alternativní průhledná ekonomika, která bude prevencí před zločinem.

Velké soužení

Nechtěl jsem původně do tohoto dokumentu zatahovat záležitosti kolem křesťanství a obecně náboženství, ale nakonec mi nic jiného asi nezbyvá, protože určitá proroctví se dnešního dění zásadně týkají. Jako pokřtěný křesťan bych ještě něco zmínit měl. V křesťanství existují určitá proroctví z knihy Zjevení Janovo, proroctví o kterých mluvil Kristus a je to i ve starozákonních knihách. Bohužel výkladů existuje mnoho, ale v něčem se shodují. Týká se to příchodu božího království. Doby, kdy na Zemi už bude pokoj. Ještě před tím má ale přijít

něco, co se označuje jako velké soužení. Období různých živelných katastrof, válek, zmatku a podobně. Bude to zkouška, kterou mnoho lidí asi nepřežije. V tomto období má dokonce povstat jakýsi „zachránce“, antikrist, který se sice bude vydávat za mesiáše, ale nebude to tak. Vlastně povede lidi naopak do záhuby. Někdo diplomaticky velice zdatný, s velkým vlivem a pravděpodobně bude protinábožensky založený či dokonce sebe bude považovat za Boha. Některé skupiny křesťanu věří v to, že ještě než tato doba velkého soužení nastane, tak křesťané budou z toho vysvobozeni vytržením. Někteří tvrdí, že ne všichni a část zůstane na Zemi a bude pronásledována. Jiná skupina křesťanů tvrdí, že ono vytržení nastane až ke konci doby soužení, kdy má přijít Kristus a porazit zlo.

Ať už je to s tím vytržením jakkoliv, tak situace ukazuje, že na tom velkém soužení asi něco bude. Věřím, že zlo se nakonec potrestá samo. Věřím že špatní lidé a špatné způsoby nevydrží a to co bude pod Boží ochranou, tak ano.

To je pozitivní zpráva, ale nevěřím tomu, že je dobrý nápad složit ruce v klín a nečinně pozorovat, jak to dopadne. Podle toho, co se vykládá z proročků knih, tak ještě před odhalením antikrista má přijít ochránce Michael a sjednotit lidi dobré vůle. Teď 20.1.2019 a nepříjde mi to, že by k tomu zatím došlo. Tito lidé představují určitou překážku pro zlo.

Jak se správně prosadit?

To byla jen taková teologická vsuvka, která se sem docela hodí. Stále se tu zabývám problémem, jak se osvobodit ze zotročující ekonomiky a dát lidem jednak prostor věnovat se v první řadě smysluplným věcem a hlavně organizovat to celé tak, že budou mít dostatek času i pro sebe, tak že zdravotně na tom bude společnost lépe.

Nebude to ale možné bez dvou revolučních změn v pohledu na jednak nesmyslné soukromé vlastnictví určitých pozemků a za další využití „vysoutěžených“ nadměrných prostředků některých organizací či jednotlivců. Tu druhou změnu beru jako extrémní řešení, ale vzhledem k tomu, že životní prostředí má větší prioritu, než nějaké soutěžení, tak je to potřebný krok. Až bude zajištěna nějaká alternativní ekonomika, která lidi osvobodí a dá jim prostor věnovat se důležitým věcem, tak zásah do vnějšího soutěžení nebude už potřeba. To jsem ještě nezmínil, že v tomto roce 2019 může rapidně stoupnout nezaměstnanost a pak je o důvod více mít nějakou samostatnou alternativní ekonomiku.

Ted' je tu problém s tím, jak záměry prosadit a zároveň se pokud možno vyhnout co nejvíce použití násilí. I kdyby mělo k násilí dojít, tak stále se jedná o sebeobránné jednání což je výhoda. Na vyjednávání s vládou ale moc nevěřím, podle dosavadních zkušeností. Demonstrace a všelijaké petice možná fungují, ale ne ve vládách, kde jsou představitelé schopní veřejně tvrdit, že nikdy neodstoupí, nebo nekomunikují a podobně. Tam tento přístup selhává.

Jak je to vlastně s násilím v novém zákoně? Píše se tam, že pokud vám někdo chce dát facku, tak máte nastavit i druhou tvář. Nejsem si ale vědom, že by se tam psalo o tom, že není nikdo, kdo nemá facky dávat. Zabíjení je označeno jako špatné, ale to nevyvrací, že nemá existovat žádná autorita, která má „meč“.

Na obrázku výše je fotka jednoho německého politika. Údajně byl napaden kvůli jeho názorům nějakou ultralevicovou skupinou. No ať už to bylo tak, nebo tak a zda tato správa není nakonec jen nějaký HOAX a fotografie jen nakamuflovaná. Dnes bych se tomu nedivil a obzvláště v této oblasti. Nebudu rozebírat, zda ten člověk byl a nebo nebyl v právu. Je to ale určitá výstraha pro politické zločince, kteří si myslí, že jsou nedotknutelní. Celkem reálná výstraha toho, že lidé se umí stále bránit a vzepřít zlu i když možná toto nebyl ten případ.

Pokud se někdo otáčí zády ke zlu, tak to pro něj může skončit špatně. Když se ale někdo postaví proti zlu a brání ty správné zájmy, tak osobně věřím, že tam šance je nějaká vždycky. I kdyby se to jevilo jako menšina proti většině. V tomto vidím určitou šanci.

Vyjádření předních expertů ČR k problému životního prostředí

Před pár dny se ke mně dostal celkem přínosný diskusní seminář týkající se ochrany půdy v ČR.

Videa ze semináře jsou dostupná [zde](#). Diskuse na FB je [zde](#).

Byli tam:

- vedoucí oddělení ochrany půdy z ministerstva zemědělství Jiří Chocholouš
- ředitelka odboru obecné ochrany životního

prostředí na ministerstvu životního prostředí Linda Stuchlíková

- předseda spolku Živá voda a zakladatel Koalice STOP HF Jiří Malík
- předseda Asociace Soukromých Zemědělců v Litoměřicích, soukromý zemědělec a lesník Daniel Pítek
- předseda České pedologické společnosti Bořivoj Šarapatka a předseda společnosti Ekodomov Tomáš Hodek

Videa ze semináře zabírají dohromady necelé tři hodiny. V průběhu semináře byl zdůrazněn jeden hlavní problém v zemědělství. Kupodivu jsou to dotace z Evropské Unie, kterými se nesprávnou dotační politikou podporují velké korporátní zemědělské podniky, které ale na rozdíl od drobných zemědělců přistupují k půdě a obecně k životnímu prostředí likvidačním způsobem a to kvůli co největšímu zisku. Dále bylo zdůrazněno, že zhruba 20% zemědělské půdy se používá k pěstování plodin za energetickými účely (například řepka). Pěstování řepky je také podporováno dotacemi. Přitom přidávání řepky do paliv prokazatelně nijak emise nesnižuje a je to jen způsob, jak zlikvidovat potravinovou soběstačnost země. Na to se využívají peníze z daní, které odvádíme do EU a pak se nám zpětně vrací v dotacích na takovéto aktivity. Potom ať mi někdo tvrdí, že je dobré

zůstávat v EU.

No a jak se k tomu staví lidé z ministerstev? Na mě to působí, že mají značně svázané ruce a neumí nijak situaci řešit. Paní Stuchlíková se odvolává na komplikace s majetkoprávními vztahy k vlastnictví půdy. Některé pozemky mají prý spousty vlastníků. O vlastnictví zemědělské půdy a jak to s ním je už jsem se zmiňoval. Jiří Malík zmiňoval určité řešení se zadržením vody v krajině začátkem čtvrtého videa. Úplně jsem jeho řeči přes ten vzdálený mikrofon nerozuměl, ale podstatné je, že pokud je nějaké řešení, které je potřeba zrealizovat, tak nesmyslné soukromé vlastnictví jde stranou a nemůže těmto úpravám bránit. Pan Chocholouš z ministerstva zemědělství zase předkládal nereálné návrhy. Poukazoval, že je potřeba klást důraz na větší osvětu. Znalosti lidem moc nebrání v bezohledné cestě za ziskem. Něco takového se musí udělat stanovením pravidel a výkonnou mocí. Další jeho návrh, jak řešit situaci je, přes stávající politický systém, který podle něj stojí na demokratickém rozhodnutí obyčejných lidí, kteří musí být o těchto problémech informováni.

Bohužel realita je taková, že většinu dnešních lidí nic takového nezajímá a očekávají, že to za ně zajistí vláda. Stát tedy očividně tento problém řešit neumí. Zatím to tedy neumí.

Jaké je tedy to řešení?

Jak vyplývá z diskusního semináře v předchozí kapitole, tak nám tu dělá problémy legislativa. Není teď tolik podstatné, zda je to legislativa ČR a nebo legislativa EU. Podstatné je, že jsou v ní díry, které je potřeba opravit. Nápravu těchto problémů kvůli korupci a tlaku na čas nebude možné uskutečnit jinak, než silou. Tak či tak narazíme na konflikt, ve kterém bude na jedné straně z počátku pravděpodobně menšina, ale zastávající správnou věc. Na druhé straně bude pravděpodobně většina, ale tato většina ne jenom, že bude při konfliktu krýt zločin, ale dost možná si to ti lidé budou i uvědomovat a jediná pohnutka k jejich

akci je strach. Mohlo by se stát něco, na co většina lidí, zastávající špatnou stranu, nebude připravena. Někaké překvapení, že plány jim například nevychází a tak změni stranu. K tomu může dojít a byl by to velký přínos, ale jen za předpokladu, že dobrá strana nebude dělat zbytečně chyby. Pokud možno žádné chyby.

Například [zde](#) je nějaká diskuse o tom, jak Andrej Babiš chce 22.1.2019 (včera), prosadit zákon, díky kterému by měl ve vládě ještě větší vliv. Do diskuse jeden člověk napsal něco v tom smyslu, že ústava povoluje obyčejným lidem bránit její dodržování i se zbraní v ruce. Potom navrhoval, ať se tedy hromadně sebereme a se zbraněmi dojdeme z Hradu politiky vykopat. Později byl tento komentář na FB někým odstraněn. Možná, že to byla jen nějaká

zkušební provokace, zda se někdo chytne. Těžko říct, ale ukazuje to, že už i obyčejní lidé budou ochotni přistupovat k nějakým takovým silovým řešením. Počítám, že to bude časem jen zesilovat. Každopádně má něco takového naději na úspěch? Jen tak se sebrat, vzít zbraně a skoncovat se stávající vládou? Myslím, že by se tím natropilo více škody, než užitku. Hlavně si myslím, že časem

se neefektivní státní zřízení tak, jak ho známe asi rozpadne samo, protože nebude nikdo kdo by ho podporoval.

Je potřeba se soustředit na prosazení těch nejzásadnějších změn, které jsou zajištění životaschopného prostředí a potravinové soběstačnosti země. Potom už bude možné vytvořit třeba i nějaké spravedlivější fungování společnosti. Tyto zásadní věci bude potřeba prosadit i silou, když na to přijde. Někaké takové prosazení se nedá už moc brát jako přehnaný akt agrese a tak tak to nezvedne takovou vlnu odporu, tak že naděje na úspěch bude větší.

Nemusíme se spoléhat jen na obyčejné lidi se zbraní a bez výcviku. Máme tu přeci domobrany. Zemskou domobranu a Národní domobranu. Organizace, které se prozatím na něco připravují, ale zatím se ještě nepustili do akce. Možná, že čekají jen na nějaké vedení?

Na někoho, kdo by řekl, co je tedy potřeba dělat a jak se umět prosadit.

Nerozhodnost

Nerozhodnost a neschopnost se dohodnout je také jedna z překážek v efektivitě. Kolik času a financí zabere všelijaké dohadování ve vládě, které třeba nakonec ani k ničemu nevede. Teda vlastně k něčemu to vede a to k tomu, že vláda si spokojeně funguje dál. Přitom genialita je právě v úplné jednoduchosti. Stačí zdravým rozumem najít zásadní problémy, které je potřeba vyřešit. Myslím, že ty nejzásadnější dva jsem už našel. No a jejich prioritu postavit úplně nad celou stávající legislativu a nade všechny zákony. Nemluvím o tom udělat nějakou revoluci a svrhnout stávající vládu. Prostě jen umět prosadit to, co je zásadní a ten zbytek nechat na pokoji. Pokud bude zásadním věcem něco stát v cestě, tak použít adekvátní sílu, ale vyhnout se určité zabíjení, pokud to bude možné.

Bez nějaké zvolené autority to stejně není možné. Musí být někdo, kdo o věcech bude rozhodovat a to naprosto veřejně. Jenom že měl by to být někdo rozhodný a odvážný. Jak se bude autorita dělit do více lidí či skupin, tak vzniká riziko, že se budou mezi sebou handrkovat a bude se ztrácet čas. Pokud mezi nimi budou podplacení jedinci, tak to navíc ještě budou celé sabotovat. To je riziko. Ještě větší riziko je vybrat si autoritu jednoho člověka, který bude šílený, což je zase další extrém.

Tak či tak někdo takový musí být zvolen a ne že se ostrými lokty a likvidací ostatních k tomu sám dopracuje. Já sám neusiluji o nějakou takovou pozici, ale určitě poukazuji na to, že je potřeba někdo takový. Protože se ale zajímám o teologii a když se podívám na historii, tak nevěřím, že by nějakou takovou funkci mohl mít někdo, kdo sám sebe prezentuje jako danou autoritu a neuznává, že on může být jedině prostředník mezi Bohem a lidmi. To byl například Nimrod a podobní, kteří se stavěli před Boha a kolik je za nimi zůstalo zla. Zrovna tak ale zůstává zlo i za některými lidmi, kteří se možná hlásí k Bohu slovy, ale podle jejich jednání to tak nevypadá. Toto jsou dva extrémy vedení lidí, které podle mě nebudou mít nikdy úspěch.

Ono ale vlastně nejde jenom o vedení, ale o lidi samotné. Popisují zde cestu, jak se osvobodit, ale to se setká s odporem světské moci. Jak se ale lidé mohou postavit něčemu takovému, pokud za nimi nebude stát něco mocnějšího? To asi těžko. Ať už se tím budu zabývat sebevíc racionálněji, tak pokud se lidé neobrátní ke Kristu a nepřijmou odpuštění, tak nevidím řešení.

At' už mají lidé přesvědčení jaké chtějí, to je jejich osobní věc. Tak či tak to nemění nic na tom, že bude potřeba začít vytvořit nějakou alternativní samostatnou ekonomiku, která bude kombinovatelná s tou stávající. Ekonomika, ve které si bude každý moci vydělat na nějaké základní jídlo a základní potřeby a to striktně prací, která bude opravdu přínosná pro všechny. Systém, který bude schopný uživit i lidi žijící ve městech a ne pouze na venkově.

Stávající ekonomický systém považuji za chatrný a kontrolovatelný někým v cizině. Sice momentálně je hodně věcí dostupných, ale to je převážně dovoz. Hodně podniků se rozprodalo a určitě není dobré být takto závislý na okolních zemích.

Jsou tady lidé, kteří se hojně přizívají na slabinách stávajícího systému. Například Andrej Babiš. Likvidací drobných zemědělců, vytváření prostředí, které podporuje rozvrat soběstačnosti země a prokazatelný střet zájmů vnímám jako vlastizradu, kterou je potřeba řešit. Ne žádnou popravou, ale odnětí svobody či vyhoštěním z Čech a zkonfiskováním jeho majetku, pozemků a podobně. Tyto prostředky využít k tvorbě nové ekonomiky. Policie není ochotna se tímto zabývat, tak bude muset někdo jiný.

Konec starým způsobům

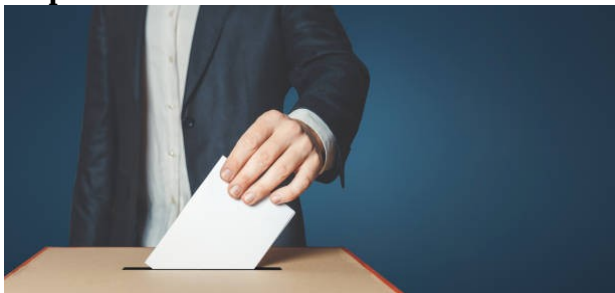

Řekněme, že se to podaří uskutečnit. Proč by ne? Je to velká změna, ale může k tomu dojít. V zemi, kde jste byl premiérem, tak najednou v ní nemáte co pohledávat, ztratíte všechnu majetek a pes po vás ani neštěkne. Problém je, že někdo jiný získá najednou bohatství, se kterým nebude umět nakládat. Najednou by si určitá skupina lidí mohla říkat, že jsou osvoboditelé a nárokovat si nemalé odměny za zásluhy. V takovém případě asi nemá moc cenu se do žádné takové akce ani pouštět.

Nemá to cenu, protože už od začátku tu bude zase nějaká skupina lidí, které dává za vzor ostatním, jak je správné dávat přednost zájmům jednotlivců před hlavními zájmy celku. Většina lidí se to bude snažit napodobovat a společnost půjde zase do úpadku. Má-li to mít nějaký smysl, tak je potřeba už teď si uvědomit, že hlavní motiv je dostat se z problémů a ne odměna, která povede zase ke stejným společenským problémům.

Proto už teď se musí počítat s tím, že společné jmění a způsob s jeho nakládáním musí být veřejně viditelný. To znamená, že i výplaty, které se budou dávat lidem za jejich práci, tak musí být veřejně průhledné a ospravedlitelné. S tím už se nedá nic dělat.

Zlepšení demokracie

Jak jsem psal, tak vyplácení veřejných financí v novém systému bude muset být pod dohledem veřejnosti. Mám to řešené i včetně funkčních ukázek v prezentaci uvedené dále.

Tohoto tématu se týká samotný způsob nakládání s těmito financemi. Současný demokratický systém je jednak finančně celkem neprůhledný, ale hlavně

celkem neefektivní a manipulovatelný médií. Řekněme, že někdo přijde se super nápadem, co udělat dobrého pro lidi. Aby se prosadil, tak bude potřebovat asi mít nějaké vlivné známé, nebo bohaté rodiče a podobně. Těžko jinak získat peníze na reklamní kampaň. Vláda neposkytuje sama o sobě způsob, jak těmto lidem pomoci s realizací jejich nápadů. Dotační politika je bohužel plná komplikací a byrokracie. No a například z druhé strany. Z pohledu voličů. Proč například já, jako volič jsem nucen prohledávat desítky politických stran a jejich programy, když v některých programech mají tyto strany společné body. Je to docela neefektivní způsob, který učí lidi mezi sebou soupeřit a ne spolupracovat. Některá strana řekněme zaujme a vyhraje, získá potřebné prostředky. Ostatní, kteří by měli zájem podílet se na realizaci těchto bodů, tak nezískají už nic, protože prohrály. No a vlastně ani tak nemáme žádnou záruku, že opravdu získané finanční prostředky se opravdu použijí na splnění daných slibů.

To mi připadá hrozně neefektivní. V prezentaci systému Eden mám funkční ukázkou toho, jak si lidé mohou podle kategorií, které je zajímají (př. zemědělství, vydělávání, doprava atd.) vybrat, jaké aktivity (projekty) chtějí podpořit. Tyto projekty jednoduše ohodnotí palcem nahoru/dolu. Toto je jednoduchý vstup ze strany lidí pro vládu, který dá najevo, co si lidé přejí nejvíce realizovat. No ale proto, že ty nejvíce hodnocené projekty lidmi, nemusí být ty nejvíce důležité, tak nakonec by to měla být nějaká zvolená vláda, která rozhodne o tom, co se opravdu bude realizovat a co ne a bude to muset nějak obhájit, proč upřednostnila dané projekty. Na lidech je potom, zda vládu budou i nadále podporovat.

Ekonomická prosperita

V minulém článku jsem narážel na některé problémy stávajícího demokratického systému. Zmínil jsem problém se soupeřivostí, ale jsou i jiné problémy. Například někdo přijde s programem, kde bude jeden bod úplně super a lidem se bude líbit, ale všechny ostatní body budou špatné a tak bude celý program zamítnut, což je škoda. Nebo někdo přijde s programem, který se bude většině líbit, ale zkaží to kampaň, protože tvář toho člověka, který jí reprezentuje má špatnou pověst. Tyto trhliny brání tomu, aby se lidé dohodli

a spolupracovali.

Ted' ale obrátím list a budu se zabývat ekonomickou prosperitou. Asi některé lidi zarazí, že jsem zmiňoval vyvlastňování pozemků určitého typu, který je potřeba ponechat veřejně k dispozici. Některé lidi napadne, že se jedná o navracející se socialismus i s jeho všemi chybami. Já bych to tak neviděl. Více mi to připadá, že se snažím najít nějakou střední cestu mezi socialismem a kapitalismem a nepohybovat se z jednoho extrému ke druhému. V první řadě jsem zmínil, že vyplácení peněz musí být transparentní. Tím se odbourá asi ten nejzásadnější problém v obou systémech, který díky zatajování umožňuje rozkrádat ve veřejné oblasti a nadměrnou chamtivost v soukromé oblasti. Druhý problém je motivace dělat práci efektivně. V socialismu je zvykem

hodnotit lidi bez ohledu na výkonnost. Rozjet si vlastní podnikání ani nešlo, což považuji za extrém a velkou demotivaci pokoušet se něco tvořit. Dnes tu motivace na druhou stranu je, ale zase jsme v druhém extrému, kdy státy už ztrácí kontrolu a úspěšné podnikání se mění v nadnárodní korporace, koncerny, které pro zisk bezohledně ničí planetu. To je zas druhý extrém. Korporace si koupily vedení států a korupce se vymyká kontrole. V tomhle tom ohledu bude potřeba vzít zpátečku a zacouvat. I kdyby mělo dojít k použití vojenské či nějaké alternativní síly, jako že asi bude muset dojít. Kapitalismus je ve své podstatě dobrý a motivuje lidi dávat nějaké výkony, ale nesmí se utrhnout ze řetězu natolik, že bude takto ničemný.

Docela rozumné řešení takové střední cesty je, navrátit se ke družstvům, aby se lidé naučili více spolupracovat, ale zároveň bylo podpořené soukromé podnikání jednotlivců pro dobrou ekonomickou motivaci. Ve výsledku by to znamenalo vznik autonomních ekonomických celků podobně jako jsou státy, ale třeba i o velikosti krajů. Je asi jedno, jak tomu budeme říkat (komunity, družstva, državy atd...). Podstatné je, že tyto komunity budou umožňovat lidem docela normálně podnikat a to v různých oborech. Podnikatelé budou ve svých podnicích mít osobní profit, ale komunita by měla mít možnost si rozhodnout na základě nějakého veřejného jednání, či hlasování, jak velký podíl na zisku půjde zakladatelům podniku a kolik půjde zpět do komunity. Když ale říkám, že zpět do komunity, tak tím myslím, že se finance opravdu jednou za čas rozpočítají spravedlivě mezi úplně všechny členy komunity. Něco takového bude možné provádět díky bezhotovostní měně počítačovým systémem. Vlastně něco takového už mám navržené a z většiny funkční v následující prezentaci. Jaké taková komunita bude mít výhody? Myslím si, že docela velké. Podnikatelé jsou motivováni mít zisky a rozvíjet své projekty. Zrovna tak ale všichni členové komunity jsou motivováni k tomu, aby podniky a různé aktivity komunity byly prosperující. Jenom že nejen to. V zájmu komunity je i starat se o své prostředí, které obývá, tak že zisky nebudou jediným motivem. V tomto vidím docela přínosné řešení. Komunita si může zajišťovat jak policii, tak lékaře, školství a podobně. Nevidím důvod, proč finanční toky neprůhledně centralizovat na úrovni velkých států, jako jsou dnes a ještě navíc nechat vedení těchto států mít pod kontrolou policii. Hrozí tak větší riziko korupce.

Nový platební systém

Už jsem tedy popsal základní koncept fungování společnosti. Zmiňoval jsem různé výhody a narazil jsem na to, že se bude používat jakási bezhotovostní měna a počítačový systém. Teď bych přiblížil detailněji, jak to vypadá.

V principu se jedná o druh výměnného obchodu. Zaregistrujete se zdarma do systému, ve kterém někdo důvěryhodný ověří vaši identitu a nahraje fotografii. Je to jako kdyby jste získali státní totožnost. Tím pádem můžete v systému začít obchodovat. Poskytujete nějaké služby, nebo prostředky a za to si můžete vydělat digitální měnu, kterou pak můžete vyměnit zase u jiných členů za jiné produkty a služby. Nově registrovaní členové mají vždy kredit, tedy měnu na 0. Nula je ukazatel, že v rámci obchodování jste poskytly objemově stejné služby a prostředky ostatním, jako jste přijali a je to tak ideální stav, kterému by se každý člen v systému měl pokoušet přiblížit. Je to ideální stav, ve kterém je každý člen neustále aktivní a nemusí to znamenat, že bude muset trávit denně celých 8 a více hodin prací.

Jenomže pokud se má platební systém rozjet, tak to znamená, že asi členům bude umožněno přečerpat kredit do mínusu. S tím se počítá, ale musí být tedy vymezena nějaká minimální hodnota, která navíc asi nebude pro všechny úplně stejná. Představte si že se do systému zaregistruje nějaký takový člověk, který se doposud na společnosti v podstatě jen přižívoval. Nedává mi smysl, proč by

někdo takový měl mít k dispozici po registraci nějaké prostředky. Nemusí to být člověk, který se přiživuje na ostatních, ale třeba i někdo, kdo se do dané oblasti přistěhuje a počítá s tím, že mu bude nabídnuta nějaká práce, aby si vydělal peníze. Pro takové bude systém ideální, protože jim umožní začít si vydělávat. Předpokládejme, že práce se okolo kultivace životního prostředí najde dost. Na druhou stranu jsou tu lidé, kteří projevují aktivitu a dělají hodně pro společnost, tak zrovna těm se může nastavit nějaká adekvátní hladina pro přečerpání kreditu. U těchto lidí jsou nějaké záruky, že se budou snažit být aktivní a držet se ideálního nulového stavu.

Je tu ale jedna komplikace. Komplikace, která souvisí se začátky nasazování tohoto systému. Řekněme, že se najde práce, kterou bude potřeba dělat a tato práce bude evidovaná v systému, tak že si touto prací bude možné vydělat nějaké kredity. Jenomže z počátku bude méně subjektů napojených na systém a tak možnosti nakupovat si věci za tyto kredity budou malé. Ze začátku se bude potřeba soustředit na to nejdůležitější, co nejvíce člověk potřebuje k životu, ale postupem času by se sortiment mohl zvětšit. Podstatné je, že lidé bude asi dost z počátku zajímat, zda si budou moci prací vydělat nějaké kredity, které budou moci směnit kdykoliv za peníze použitelné i mimo systém. Z tohoto důvodu jsem vytvořil v systému možnost nákupu kryté měny. Pokud máte například klasické peníze a chcete si koupit nějaké produkty v obchodech v systému, tak tam je možné směnit peníze nákupem měny, která se v systému bude označovat jako krytá. Tuto krytou měnu si můžete směnit zase zpět za peníze a nebo to udělá ten, komu jste tuto krytou měnu poslal. Systém u každé platební transakce a u každého účtu bude evidovat, do jaké výše je daná částka krytá. Takto se mohou do systému dostat finance i z jiných zdrojů bez potřeby generovat nekrytou měnu, která zase má výhodu, že může umožnit obchod i bez vnější měny. Další výhoda je, že pokud bude v oběhu nějaká krytá měna, tak to bude pro lidi mnohem zajímavější z hlediska hledání práce. Více lidí bude asi preferovat práci na projektech, na kterých je vidět nějaké krytí, protože budou tak moci změnit kredity za peníze, které jsou platné i pro vnější ekonomiku. Způsob, jak dostat do systému více subjektů a dát lidem práci je například, že se vytvoří tato krytá měna ze zkonfiskovaných peněz získaných nečestným způsobem, že někdo dobrovolně bude darovat a nebo se budou registrovat lidé, kteří mají zájem o produkty komunity v systému a tak si nakupují kredity. Systém je v tomto celkem univerzální a sám o sobě nerozlišuje, která z těchto cest je správná. Podstatné je, že čím více produktů a služeb budou subjekty v systému nabízet, tím více tato měna krytá externími finančními zdroji bude ztrácet na hodnotě.

Nejsem zastánce způsobu zhodnocování a propadu měny, jako je například u Bitcoinu a podobně. Vidím to jako negativní hazard. Proč by nějaká skupina měla být zvýhodněna jenom tím, že nainvestovala prostředky v době, kdy se rozrůstá trh dané měny. Nedává mi to smysl. Pokud si za peníze nakoupíte nějakou měnu, tak stejné množství peněz časem zase můžete vyplatit zpět. Pokud budete chtít mít více takto krytých peněz, tak bude potřeba vyhledávat práci na projektech, které jsou kryté penězi. Přijde mi to férové a žádný zbytečný hazard.

Centralizace

Popsal jsem tedy jakýsi bezhotovostní platební systém. Systém, který umožní potřebnou průhlednost hospodaření s financemi, umožní zpětné přerozdělování zisků komunity k jejím členům (to popíši detailněji později), umožní efektivnější a méně soupeřivé demokratické hlasování.

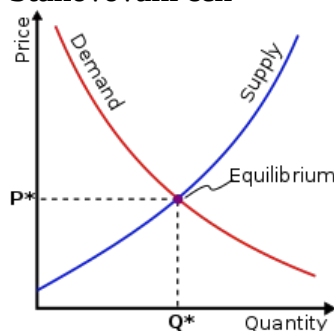
Jak to bude s ukládáním dat? Data budou centralizovaně uložena na jednom místě v nějaké relační databázi. Jiné řešení jsem zatím nevymyslel. To

znamená, že bude muset být zvolený nějaký důvěryhodný člověk, který bude zodpovídat za provoz serveru, kde data budou. Nemyslím si, že bude technicky reálné, aby takové místo bylo pouze jedno. To znamená, že například větší komunita bude mít jednoho správce a jednu databázi. Pokud bude komunit více menších, tak nevidím důvod, proč by neměli spadat pod jednu databázi. Systém bude mít mechanismy zpětných kontrol, aby i tento správce mohl být kontrolovaný uživateli, zda nějak nepodvádí a třeba někoho nezvýhodňuje na úkor někoho jiného. To ale popíši později.

Podstatná je otázka, jak budou vlastně obchodovat lidé bezhotovostně, kteří spadají pod různé databáze. Já tento problém řešený prozatím nemám a nevidím důvod, proč by komunity z dvou různých databází navzájem nemohly obchodovat klasickým směnným obchodem. Řekněme, že jedna komunita se zaměřuje třeba na produkci pečiva, mimo jiné. Jiná komunita zpracovává například mléko. Obojí je potřeba pro obyčejné lidi a v nějakém větším poměru je možné přímo tyto komodity vyměňovat. Při této směně se nemusí žádný počítačový systém ani využívat.

Ted' je tu druhý příklad. Řekněme, že si chcete někam zajet na několikadenní výlet. Přijedete do nějaké oblasti, kde mají zavedený tento platební systém, ale vy nejste zaregistrovaní v databázi. Tak se do ní zaregistrujete, ale máte tam nulový kredit a nemáte možnost přečerpat jako návštěvník. Jak to potom řešit. Řešit je to možné nákupem kreditu za nějakou hotovostní externí měnu. Například. Nevidím důvod, proč by se nějaká hotovost za účelem cestování nedala založit a nebo pokud budou ještě fungovat klasické peníze, tak proč zatím nepoužívat ty. Další možnost ale jak cestování také řešit je ten, že si snadněji kdekoliv peníze vyděláte. Práce bude mnohem dostupnější, ale k tomu se dostanu později. V principu se jedná o tom, že lidé se budou soustředit obecně na to, co je potřeba zrovna dělat a nebudou mít tendenci být tolik fixovaní na jedno zaměstnání. Proto bude i větší zastupitelnost. Ve všech profesích to nejde takto dělat, ale mnoho dnešních profesí jsou tu zbytečné a nemají skutečný efekt. Naopak to co by bylo potřeba dělat, tak to se nedělá a zrovna taková práce si myslím, že lépe zastupitelná. Při takovém cestování by bylo mnohem lepší se i seznamovat.

Stanovování cen

Zmínil jsem se trochu o technické správě systému a o jeho možné decentralizaci. Digitální měna má výhodu při běžném obchodu a zaměstnávání jednotlivých uživatelů. Pokud budete mít na prodej například počítač a zájemce bude mít jen 5 plechovek se zeleninou, tak k přímé výměně asi nedojde a o ani v případě, že by měl dostatečné množství plechovek, protože takové množství prodávající asi nebude chtít. U obchodu mezi komunitami s většími objemy zboží už ale digitální měna nebude tak nezbytná. Pokud se bude obchodovat s něčím, o co mají lidé běžně zájem, tak už může docházet k přímé výměně komodit. Ani žádná daň se platit nemusí z takovýchto obchodů, protože

obdoba daní bude řešena uvnitř komunit a k tomu se teprve dostanu.

Ted' je tu ale otázka, jak by se měla ideálně stanovovat cena. Na obrázku je ukázáno, jak se stanovuje cena podle grafu poptávky (červený) a nabídky (modrý), kde ideální cena je jejich průsečík. Svislá osa znázorňuje růst ceny a vodorovná osa znázorňuje množství výrobků. Nabídka s rostoucí cenou také vzrůstá, protože dodavatel má více prostředků (nákup materiálu, mzdy, údržba, atd.) na podporu větší výroby (za určité období). Poptávka na množství produktů ale s rostoucí cenou klesá, protože čím je zboží dražší, tak tím méně jsou ochotní zákazníci ho kupovat. Proto se přirozeně hledá taková cena zboží, aby dodavatel měl dostatek financí na výrobu poptávaného množství zboží, ale zároveň aby vyrobené množství zboží nepřevyšovalo zbytečně poptávku, což je plýtvání prostředků.

Takto, jak jsem to popsal, tak se to zdá být logické a učí se to na školách, ale něco zásadního tomu přeci jen chybí. Například obor marketingu se zabývá tím, jak zvýšit poptávku po zboží. Budeme mít například obchodníka, který objeví krachující firmu vyrábějící oblečení a on bude vědět, že někde například v sousední zemi bude o toto oblečení docela velký zájem a lidé tam budou ochotni zaplatit třeba i pětinasobek toho, za co výrobce oblečení musí vyrábět, aby ve své oblasti udržel firmu. Firma není v žádné ekonomické komunitě, která by si pomáhala a je její existence závislá pouze na jejích produktech. Obchodník se rozhodne nakoupit ve velkém oblečení od dodavatele za malou cenu, kterou stanovil dodavatel pro místní trh a

obchodník to prodá ve své zemi za cenu odpovídající zase jeho místní poptávce. Obchodník na tom vydělá docela slušné peníze a jeho vynaložené úsilí bude vzhledem k výdělku docela malé. Jsou asi lidé, kteří by řekli, že to bylo férové jednání. Někdo zastává třeba názor že, bohatí nebohatnou na úkor chudých a že je to jen o způsobu přemýšlení každého z nás.

V tomto případě firma, která dodává oblečení, tak časem zkrachuje, protože poptávka se po čase nasýtí a dělníkům bylo jen dále umožněno vytvářet hodnoty za levnou práci. No a co běžní zákazníci, kteří v oblasti obchodníka oblečení nakupovali, oni také zchudnou? No logicky ano, protože obchodník si přidal podle jejich poptávky větší cenu, než bylo vzhledem k jeho výkonu nutné. Kdyby obchodník takto nejednal, tak kupujícím by zůstaly větší prostředky například na podporu místní ekonomiky. Nebo by možná nic víc nekupovali, ale nemuseli by tolik času trávit prací. Ono se to na jednom příkladu nezdá, ale ve skutečnosti je těch přidaných hodnot v celku na různých výrobcích mnoho, tak že to zákazník vyjde draze. Naopak dodavatel by mohl nabídnout důstojnější ohodnocení svým zaměstnancům a firma by nemusela mít takové existenční problémy. Pak jsou tací lidé, kteří tvrdí, jak jsou velké firmy úspěšné pro ekonomiku státu, protože platí velké daně. Co je toto za argument? Pokud by neměli velké firmy vysoké příjmy, tak zákazníci budou své finance utrácet v menších podnicích a ta daň se zaplatí zrovna tak, ale bude rozkouskována do více podniků. Druhá věc je ale tak, že i kdyby se obchodník rozhodl jednat šetrnějším způsobem k dodavateli i odběrateli, tak jaké on má záruky, že například vedení firmy dodavatele se nerozhodne zisk rozebrat do soukromých kapes i za cenu, že firma zkrachuje a zaměstnanci budou nedůstojně placeni? V neprůhledné ekonomice, kde jsou peníze za práci vypláceny anonymně, tak žádné takové záruky nemá a asi je přirozeně motivován jednat tak, že si prostě chce urvat pro sebe co nejvíc a nedat tu možnost ostatním. Přesně to samé platí i o vedení v distribuci. Lidé nejsou motivováni fungovat jako jeden tým.

O potřebě průhledném vyplácení mezd jsem už se zmiňoval dříve. Teď se ale zabývám cenou. Pokud se cena určuje jen na základě nabídky a poptávky, tak přirozeně bude docházet k takovýmto problémům. S tím je potřeba přestat a je potřeba striktně svazovat cenu s lidským časem, který je na výrobu potřeba vynaložit. Přesněji se nejedná o čas, ale o jakou si rovnováhu mezi úsilím a odpovědností dané pracovní pozice. Především je to ale úsilí a to by mělo přímoúměrně odpovídat času odvedené práce. Přeci jen všichni máme zhruba stejné množství životního času odměna za práci by měla být víceméně taková, aby zhruba odpovídala vynaloženému času za odvádění práce. Pokud někdo v práci vynakládá větší úsilí, než je standard a nebo nese třeba větší zodpovědnost, či má starosti, tak samozřejmě by měl být více hodnocený, ale na druhou stranu by si každý měl hledat takovou práci, která ho naplňuje a má potřebné schopnosti, aby jí zvládal. Z toho vyplývá, že není rozhodně férové, pokud jsou lidé, kteří využívají svých talentů k tomu, aby si získávali neúměrně vysoké finanční prostředky vzhledem k času, který tráví prací.

Z tohoto pohledu mi vychází, že bude skoro ideální, aby byla nová měna odvoditelná od času. Tedy daná pracovní pozice bude mít stanovenou veřejně známou náročnost v procentech a na základě

odpracovaného času se procentně převede vyplacená mzda. Nikdo si nebude muset složitě lámat hlavu s tím, kolik zaplatíte lidem za jejich práci, protože se to od odpracovaného času moc lišit nebude. Řekl bych, že se tím věcí docela zjednoduší. Jednotka času, která mi přijde pro toto měření ideální je minuta. Sekunda by byla příliš zbytečně drobná a naopak při používání hodin by docházelo k tomu, že nějaké zboží by muselo mít asi desetinné hodnoty, co by si nebylo moc praktické. Proto minuta mi přijde ideální.

Know How

Z výše uvedeného příkladu vyplývá, že bude potřeba soustředit experty do určitých cechů, které budou pracovat pro komunity a budou placeni komunitami. Aktivita cechů bude potřeba veřejně monitorované a členy komunity bude zajímat, jak například cech jejich obchodníků podporuje fungování obchodu. Kolik bylo jejich obchodováním skutečně obchodů a komu jak se daří. Obchodník by měl být pochopitelně placený za to, kolik času tráví svojí aktivitou, ale nedává smysl platit obchodníka, který nemá žádné výsledky ve svém resortu. Nemá smysl platit práci, která nemá žádný výsledek a takový ztrátový zaměstnanec bude muset svojí energii věnovat někde jinde. Ministerstva ve stávajícím systému nejsou veřejností nijak kontrolována a to vede do problému, že stát nefunguje efektivně. Díky neprůhlednosti vyplácení mezd zpětné kontrole výsledku se ve státě snadno rozdávají vedoucí pozice podle toho, jaké kdo má známé a vztahy. Nedává mi smysl, proč by měla každá firma mít své obchodní oddělení a pak ještě k tomu mít ministerstvo, které takto špatně funguje a není motivované mít

žádné výsledky. Postačí mít seskupení odborníků (cech), kteří zastřešují obchod celé komunity či třeba i více komunit a je sledovaný jejich výsledek.

Některé lidi asi napadne, že pokud bude průhledné investování s prostředky různých aktivit, tak asi bude odhaleno know-how na aktivitách. Ano to v některých případech asi bude, ale proč by nemělo být odhaleno? Proč by v novém systému měl někdo tajit před ostatními super nápady? To má smysl teď, kvůli vzájemné soupeřivosti a obav z toho, jak se udržet na trhu. Proč by v novém systému si nemohly cechy know-how navzájem sdílet a učit se spolupracovat ve prodeji. Konkurence bude nahrazena spoluprací. Komunity si zvolí to nejlepší know-how a vzhledem k tomu, že práce za odvádění stejného druhu práce bude zhruba stejně u všech lidí placená, tak těžko si navzájem budou komunity konkurovat. To ale povede více ke spolupráci. Proč by se mělo vůbec vyrábět méně kvalitní zboží, když někdo zná způsob, jak to vyrábět skvěle. Tak se prostě to nejlepší know-how zveřejní a výroba se rovnoměrně rozdělí. To nebude zas takový problém díky průhledné ekonomice.

Sebezničující ekonomika

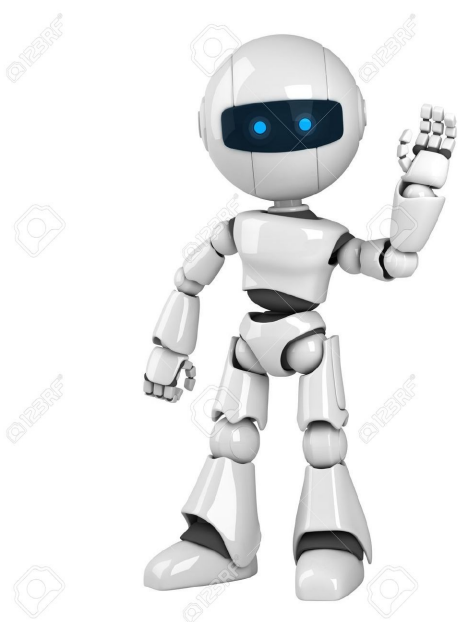
Výše jsem uvedl příklad s výrobou oblečení, kterou by mohl zachránit férově uchopený obchod. Zmiňoval jsem smysl vytváření cechů. Kdyby tedy byla nějaká taková aktivita komunity, ve které lidé vyrábějí oblečení a mají problém s prodejem. Kdyby ani seskupení obchodníků v cechu si nevědělo rady s tím, jak tyto produkty prodat, tak mě nějak nenapadá důvod, proč by se měla taková aktivita nadále podporovat například tím způsobem, že dělníci budou podhodnoceni. Podhodnocení práce bude

navíc mimo pravidla, jak jsem zmiňoval výše. Hodnocení bude muset být sice závislé na odvedené

práci, ale hlavně bude stanovené podle času, kterou pracovník tráví prací. Pokud tuto aktivitu nebude možné dále udržet, tak se bude muset zastavit. V dnešním systému je to problém. Pro některé lidi může být existenčně závislé udržet si zaměstnání v nějaké firmě, která třeba i krachuje. Snaží se být v zaměstnání i třeba za cenu podhodnocené práce. Je to problém, protože kvůli tomu, jak je kapitalismus momentálně uchopen a z důvodu výše uvedených komplikací, tak některé podniky to konkurenčně nezvládají a chudnou. Dochází k ekonomické migraci, na které bohatnou nadnárodní korporace, ale chudnou malé podniky. Kdyby byl nasazen systém, o kterém mluvím, tak zákazníci budou motivováni podporovat místní ekonomiku z toho důvodu, že zisk místních aktivit se elektronicky vrací členům komunit. Něco by šlo provozovatelům aktivit, ale něco ze zisku by šlo přímo lidem. Potom pochopitelně bude lidi zajímat, zda se jim z prodeje bude něco vracet zpět. Byl by to takový další motiv pro rozvoj místní ekonomiky a motiv k lepší soběstačnosti.

Další věc, jak podpořit poptávku je tak, že vytváříte samozničující se zboží. Když se někomu podaří nastavit nízké ceny zboží například díky podhodnocené práci svých zaměstnanců, tak tím vlastně devastuje i konkurenci, jak jsem psal výše. Další způsob, jak to ještě umocnit je, že vytváříte takové zboží, které se samo po čase zničí. Tím se poptávka stále udržuje a pracovníkům je stále umožňováno vytvářet hodnoty, které by ani nebylo potřeba vytvářet. Proč vyrábět stále něco, co už dávno není potřeba? Může za tím být motiv udržení si existence podniku, nebo udržení si bohatství, vliv. Dopláci na to ale běžní lidé, kteří by místo takových aktivit se mohly třeba věnovat bližním, či dělat nějakou smysluplnější práci. V novém systému by se tyto motivace k sebezničující ekonomice měli výrazně snížit. Pokud nějaký podnik zanikne, tak pořád budou lidé motivováni více spolupracovat, než nyní. Podnikatelé a i nepodnikající členové komunity budou mít nějaký pasivní příjem z ostatních aktivit i když konkrétně jejich aktivita se neudržela. Svět se nezboří a třeba přijdou na způsob, jak podpořit ostatní aktivity komunity.

Automatizace

Zmiňoval jsem se tedy o tom, jak se stanovuje cena. Čistě v závislosti na odpracovaném čase, pokud jde na obchod v rámci aktivit komunit. Pokud jde o osobní prodej, tak je to na domluvě. Když se bude hromadně vyrábět nějaké zboží, tak nebude takový problém podle množství a po odečtení ceny materiálu, dopravy a podobně zjistit, kolik nad tím strávilo času lidí práce. Při přímé výměně zboží za zboží se celková cena potom snadno převede podle množství zboží.

Jak to tedy bude se strojovou výrobou v novém systému? Pokud se něco bude vyrábět převážně strojově, tak cena takových výrobků poklesne na minimum, protože bude minimum lidské práce spojené s výrobou. Služby budou udržovat konstantní cenu, ale strojová výroba bude levná. I když mzdy neporostou, tak s přibývajícím strojovou

výrobou vlastně ceny některých výrobků budou klesat. Vzhledem k tomu, že průmysl se neustále zlepšuje, tak to je velká výhoda. Výhoda ovšem pokud bude zavedený nový ekonomický systém a nebo pokud bude možné se do něj nějak přesunout. Pokud budeme stále setrvávat v stávajícím systému, tak to asi dopadne tak, že strojů přibude, ale lidé budou bráni jako nepotřebná přítěž. Podnikatelé na tom zbohatnou, ale chudí budou mít možná ještě větší problémy. Na mě to tak alespoň působí.

Volná energie

Dalším takovým souvisejícím tématem je volná energie. V dnešní době už jsou zvyklí lidé na to, že se používají různé zdroje energie ve velkém množství. Jenom například při výrobě některých produktů se polotovary převážejí třeba i z jednoho kontinentu na druhý. Elektřina je zapotřebí v každé domácnosti, v každém podniku a podobně. Jestli má dojít k nějakým větším změnám ve společnosti, k její osvobození a vlastně i k ekologickému zlepšení, tak hodně pomůže, kdyby byl objeven nějaký způsob získávání volné energie.

Na internetu se pod heslem „free energy“ dá najít spousta vynálezů, ale hodně z toho jsou podvrhy, který mají například skrytou baterii a nebo nějaké nenápadné napájení. Sám nemám hmatatelný důkaz o tom, že to opravdu je možné a nějaké experimenty jsem sám zkoušel.

Využívání volné energie by výrazně osvobodilo společnost, ale asi by se i našly způsoby, jak toho zneužít, tak že nějaká opatrnost bude potřeba.

Dostal jsem tip na stránky <https://www.tartaria.sk/>

V [této](#) sekci je pár videí o společnosti Infinity SAV. Na stránce se zmiňují, že ukazované zařízení bude komerčně dostupné koncem roku 2019 na evropském trhu. Tak jsem zvědavý.

Nebo například na odkaze níže je ukázka rezonátoru, který údajně přijímá elektrosmog a vytváří volnou energii. V dalším odkaze je video, kde na konci popisuje autor přesné parametry pro výrobu rezonátoru, ale není jasné, kde sehnat uvedený materiál.

https://www.youtube.com/watch?v=Im2HDT_msmw

<https://www.youtube.com/watch?v=6ibuEnr0cYc>

Další zajímavý způsob získávání energie ze slunečního světla, na kterém se teprve pracuje, tak je uvedený v [tomto](#) článku.

<Následující kapitoly uvedené časem jsem překopíroval ze svého deníku [zde](#) ze strany 137, protože obsahují určitá řešení a ty se snažím kumulovat v tomto dokumentu>

Je 19.3.2019 11:58. Celkově, když se na dění ve světě podívám, tak mi připadá, že poslední dobou začínají někteří lidé šílet. Zakazování webových stránek je jedna věc, ale něco jiného je, když například vedení EU zakáže české potravinářské inspekci kontrolovat stav dovážených potravin do ČR, když se přitom zjišťuje, jak je například některé dovážené maso nakaženo salmonelou. Tak jestli něco takového EU prosazuje, tak už se jedná o formu útoku proti členské zemi. Je to v podstatě vyhlášení války České republice. Když někdo někomu vyhlásí válku, tak dá se proti tomu nějak protestovat? Můžete vzít transparenty a jít do ulic s tím, že nesouhlasíte,

aby vedení okolních zemí mělo zájem na genocidě obyvatel této země? To nedává smysl a v principu je to to samé se zakazování internetových stránek a omezování šíření informací.

Je 21.3.2019 9:50. Už několik lidí, které znám, tak poukazují na výzvu pana Kušnarenka k tomu, že pomůže českým muslimům s vyřizováním zbrojního pasu. Jeho motivací je obava z o bezpečí muslimů. Někteří Češi na to reagují tak, že islám by prostě měl být v ČR postaven mimo zákon, protože tato ideologie podobně jako komunismus a fašismus nemá s demokracií nic společného. Ona demokracie, jak jí známe, tak je také v podstatě určitý projev totality. Vhozením hlasu do urny se symbolicky i opravdově

vzdáváme kontroly a někdo jiný absolutně rozhoduje za vás po určité období.

Nicméně jak problém řešit? Ať už křesťan, muslim, žid, buddhista, hinduista či ateista. Nikdo nechce být terorizován a chce mít nárok na sebeobranu. To je v pořádku. Je dobré, že lidé mají snahu se bránit. Je potřeba ale držet pospolu bez předsudků, povyšování se nad ostatní a nehledat zbytečně teror tam, kde není. Ten, kdo na ostatních vidí špatné věci a podle toho se k nim chová, tak může způsobit, že jeho vinou ostatní začnou být špatní. Některá náboženství jsou celkem tvrdá, některá jsou milosrdnější. Podle toho, kdo si co vybere, tak takové bude sklízet ovoce. To je svobodná volba každého z nás a do toho nikdo nikomu nemá co mluvit. Pokud vyložene dané náboženství neporušuje zákony zavedené v konkrétní zemi, tak se nedá zakázat bez toho, aby to nemělo negativní dopad. Pokud jedna skupina obyvatel bude ze strachu vládu nutit k tomu, aby omezovala svobodné vyznání, tak taková společnost nemá předpoklady, že se ubrání teroru. Takto vezmete některým lidem něco, co je pro ně svaté, ale jejich ztráta nebude ničím nahrazena. Lidé budou naštvaní a budou zbytečně konflikty.

Tak třeba například pan Kušnarenko, který je muslim. Jak například on se staví k náboženským otázkám? Jak moc je oddaný své víře? Zde na [této stránce](#) je video rozhovor s ním v pořadu Rozstřel ve spodní části zprávy, který má 50 minut 26 sekund. V čase videa 17:43 vysloveně říká, že není duchovní, ale je hlas různých věřících lidí, kteří mu důvěřují. Jeho postoj tedy bude mít více muslimů. V čase 19:59 říká doslova „[Můj osobní názor a moje chování je občas oddělené od klasického směru islámu. Bohužel, nebo bohudík, nevím. To časem ukáže.](#)“. Tuto větu vysloví šéf, tedy někdo, od koho se čeká, že bude stát na nějakém pevném základě. Čas 46:47 cituji „[Pro mě do teďka je velký obdiv Ježíš Kristus](#)“. Pak zmiňuje, že ho zaujalo, jak se Ježíš modlil bez kněží a stejně tak jeho apoštolové. A protože Ježíšův způsob modlení mu nejvíce připomíná způsob podle Koránu, tak u toho zůstal. Na mě pan Kušnarenko působí dojmem, že je stále hledající a muslimem se stal jen pro to, že pro něj nebylo nic důvěryhodnějšího. Taková víra je docela vratká a takových lidí bude asi spousta. Lidí, kteří budou jednat s ostatními hlavně podle toho, jak ostatní jednají s nimi a nějaké skálopevné přesvědčení v islám, ať už je islám jakýkoliv, u nich samovolně nehrozí. To co nám pouštějí v televizi, jak ve východních státech islamisté jednají s lidmi, tak takové jednání běžní muslimové zavrhnou a jen to podněcuje k tomu v nich ty špatné lidi vidět a motivovat je tak ke špatným věcem.

Já sám například nepochybuji o své víře v Kristovo odpuštění, protože mám ten důkaz a tím je prožitek osvobození při pokání a obrácení k němu od starých způsobů. Více důkazů, než tento

prožitek nepotřebuji.

Je 23.3.2019 1:08. Nemůžu si pomoci, ale musím psaní trochu odlehčit. Vzpomněl jsem si na pana Wolfa z filmu Pulp Fiction, který přijel v jedné scéně řešit problémy. Ten jeho strohý přístup. Přemýšlel jsem několikrát nad tím, jak to mé psaní na lidi může asi působit? To může působit asi na každého jinak. Lidé mají tendenci si své povahové rysy promítat do ostatních podle přísloví „[Podle sebe soudím tebe](#)“. Kdybych já sám se měl k někomu přirovnat, jak se asi cítím, tak mi přijde docela přesná tato postava pana Wolfa. Když všem rozdá rozkazy, tak mu Travolta odpoví „[Prosím by neškodilo](#)“ a on mu

řekne „[Já tu nejsem od toho, abych říkal prosím, ale co máte dělat](#)“. Ani já si nemohu vzpomenout, jestli jsem se v rámci těchto aktivit někdy někoho z lidí nějak doprošoval. Myslím, že ne a proč bych vlastně měl? Pokoru a prosby projevují ke Kristu, když žádám o pomoc s řešením. A bývá to docela často, protože tyto věci nechci brát na lehkou váhu. Když už mě nějaké řešení napadne, tak se ho snažím s vděkem sepsat. To my lidé jsme v problémech a ten, kdo má pokoru, tak asi pochopí, že je na místě hlavně vděk a ne potřeba slyšet slovo prosím.

Paradoxem je, že já se snažím směřovat tyto informace hlavně na lidi, kteří nejsou křesťanského vyznání a tudíž u nich se ani nedá moc očekávat pokora a že ve mně budou mít o to více důvěru, když jsem křesťan. Někdo by si řekl, proč to dělám a proč se raději nespojím s lidmi stejného vyznání, jako mám já? Přeci oni tady žijí zrovna tak a určitě je bude zajímat aktivita na zlepšení prostředí, ve kterém žijí i oni. Je to z toho důvodu, že tedy jde především o to zjistit, jak kdo bude projevovat snahu se situací něco dělat a teď jde především o lidi, kteří z nějakého důvodu nepřijímají Kristovu milost. V křesťanství se uznává určitý výklad, že křesťané budou před těmito problémy ušetřeni, tak že si i někteří křesťané lámou hlavu s tím, proč mám takovou aktivitu a že se s nimi třeba tolik nevidám. Dělám to pro to, že v to věřím a nechci se ani zcela spoléhat na výklady, že přijde nějaká záchrana. I kdyby přišla záchrana, tak se nebude týkat všech a co ten zbytek?

Nevidám se moc s křesťany, protože zkrátka nevidím společný průnik s tím způsobem služby co mám já a s tím více klasickým. Nějak jsem byl už od narození oproštěn od takové té klasické lidské potřeby vídat se s ostatními lidmi jen pro ten pocit z toho setkání, který neznám, ale odpozoval jsem ho u ostatních. Je to divné, ale to už se asi nikdy nezmění. Možná to ani není nemoc, jak se domnívá společnost, ale prostě způsob, jak zajistit že někteří lidé jsou více v klidu a tak čerpají informace a energii prostě jinak. Ve výsledku to ale znamená, že pokud nemám společné věcné téma, tak je pro mě setkávání s lidmi spíše nepříjemné, protože vnímám z ostatních, jak ze mě cítí určitou oddělenost a je mi to nepříjemné bez ohledu na to, zda máme společné vyznání. Bohužel.

Měl jsem pocit, že křesťany zajímá, proč se k věcem stavím takto. Proto jsem to popsal.

Je 24.3.2019 0:39. Pan Wolf má sice přísné příjmení, ale doba jeho příjezdu 9 minut a 37 sekund je dobrá :).

Posledně jsem psal, že se nechci zcela spoléhat na výklady, že pro křesťany přijde nějaká záchrana. Nebylo to úplně přesně zformulované. Takto to vypadá, že zpochybňuji zaslíbení křesťanům a to nechci. Chtěl jsem říct, že se nechci spoléhat na to, že přijde nějaká záchrana v době, kdy se ještě počítá s tím, že si křesťané se situací budou ještě vědět nějak rady a čeká se od nich, že budou aktivní v tomto ohledu. Takto to bylo původně myšlené, když jsem mluvil o své aktivitě a musel jsem to upřesnit. Pravda je, že

nikdo z lidí přesně neví ten čas, kdy k tomu dojde.

Takto to tedy je. Sepisuji veřejně něco jako strategii, jak bojovat proti zlu a osvobodit lidi celkově z tohoto otrockého systému. Někomu se může zdát, že je to proti zdravému rozumu, když někdo něco takového dělá veřejně. Toto není žádné teroristické spiknutí, které by bylo potřeba nějak utajovat. Je to hájení spravedlnosti, které by mělo být samozřejmostí a pokud možno na odiv všem. V okamžiku, kdy začnete nějaké takovéto aktivity před veřejností skrývat, tak hrozí riziko, že někdo na vás vrhne před veřejností pomocí médií špatné nepravdivé světlo a pokusí se tak zajistit prostředky k vašemu zastavení. Tím, že jednáte v utajení před veřejností, tak jste se rozhodli vzdát ochrany, kterou je vědomí veřejnosti o tom, že neděláte nic špatného. Pravděpodobnost, že někdo z veřejnosti bude jednat ve váš prospěch je výrazně menší a tak si zbytečně házíte klacky pod nohy. Dnes jsou vyspělé špionážní technologie a lidé všelijakých nestálých povah, že snahy utajování informací povedou k tomu, že veřejnost skutečně nic nebude vědět, ale váš nepřítel bohužel ano. Je potřeba prosazovat spravedlnost takovým způsobem, že se nedopouštíte žádných přestupků a vše může být naprosto veřejné. Asi to není úplně snadná schopnost, kterou by ovládal každý, což už jsem se dozvěděl.

Další důvod, proč tyto informace musí být veřejné je, že tím zároveň podávám určité svědectví o Kristu, ale to je asi jasné. Je možné, že se v dohledné době začnou dít neobvyklé věci a i to mé psaní je čímsi neobvyklé. Možná, že to má souvislost a povede to k oslavení Božího jména. Já nejsem schopen na toto momentálně odpovědět a do budoucnosti nevidím. Já jsem jen věřící, který je skálopevně přesvědčen ve víru v Krista, využívám hlavně logiku k řešení různých problémů a stále zjevně platí, že když se mi někdo postaví do cesty, tak toho nakonec lituje. Nemám ale žádná vidění a ani moc nestuduj Bibli, abych mohl říct, co přesně se podle proroctví bude odehrávat a jaký z těch různých výkladů podobenství ve Zjevení Janovo je vlastně pravdivý. Takto je to mezi křesťany nastavené. Mívají neobvyklá nadání, ale někdo umí to a jiný zase něco jiného. Co je ale společné obecně pro všechny křesťany, že mají vedení Kristovo, který skrze vědomí odhaluje, kdo co má v jaký moment dělat. Takto nějak je to zhruba se mnou.

Způsob koordinování lidí

shutterstock.com • 37385332

Pokusím se upřesnit, jak by koordinování lidí mělo fungovat. Já sepisuji nějaký celkový obecný koncept fungování. Snažím se to vysvětlit co nejsrozumitelněji pro co nejširší okruh společnosti. Předpokládám, že to lidi zaujme i když ne možná všechny, ale většinu snad ano. Tím pádem by se to mělo stát jakýmsi prvotním impulzem pro jednání lidí ať už ve vládě, nebo mimo vládu bez ohledu na to jakého jsou náboženského vyznání. Když se nad tím budete zamýšlet, tak vám možná přijde nějaká myšlenka. Někaký popud k jednání. Budete v nitru cítit, že

máte něco udělat a třeba ani nebudete vědět přesně jak to máte udělat. Mě osobně pomáhá, když tápu nad nějakým řešením a pořád se mi zdá, že to není ono, tak se v duchu s pokorou snažím požádat Krista o pomoc a vždy se nakonec dostanu k uspokojivému výsledku. Když v sobě najdete odhodlání do zkusit, tak věřím, že se nakonec k řešení dostanete. Kristus sice nežije už ve hmotném těle, ale dokáže tímto způsobem poradit komukoliv, když projeví pokoru a úctu. Není to tak, že by jste potřebovali nějakého prostředníka a nikdo z lidí o tom nemusí vědět. Tím ale nechci napadat náboženství a praktiky jiných lidí. Pokud máte své osvědčené způsoby a jste s nimi spokojeni, tak není co řešit.

Ovšem netvrdím, že řešení, které vám přijde na mysl, bude vždy jednoduché. Budete vědět, že je to správné, ale nebude to jednoduché. Pak může pomoci poprosit Krista o to, aby vám dodal sílu. Někteří to tak dělají. Ani kdyby jste to nakonec nezvládly a budete toho litovat, tak to ještě neznamena, že se nenaskytne jiná příležitost, která třeba bude snadnější. Hlavní je ve všech případech projevat pokoru a nepostavit se vědomě o 180° proti Kristu.

Příklady takového jednání mohou být různé. Může to být jenom to, že někomu řeknete o tomto dokumentu a lidé si to tam začnou mezi sebou šířit. Může to být to, že jste svědky nějakého zločinu a odhalíte zločin. Může to být i případ, kdy se nějak postavíte proti zkorumpované moci.

Já sám se snažím vymýšlet koncept a nevidím, kdo jaké má úkoly v rámci tohoto konceptu. Těžko by bylo v moci člověka uhlídat všechny úkoly lidí, koordinovat je a zároveň je upozorňovat na potencionální nebezpečí, do kterých se mohou dostat. Něco takového žádný člověk nedokáže. Já sám jsem celkem velký introvert a v této úloze jsem jen prostředník. Když někde mezi lidmi jsem, tak se téměř nikdy nezapojuji do diskusí a jen poslouchám a sbírám informace. Zpracovat informace vyžaduje čas a také pokoru. Potom se k tomu mohu teprve vyjádřit písemně. Proto u mě moc nemá význam někde jezdit a soustředit se na věci, které se vzdalují obecnému konceptu. Jsem k těmto věcem nepoužitelný.

To ale neznamena, že odmítám komunikovat. Pokud někdo cítí, že se mě chce na něco zeptat, tak může poslat zprávu na můj email info@jkali.cz

V průběhu předchozích kapitol jsem se zmiňoval o tom, že detailněji popíši některé věci. Chtěl bych se na to časem dostat, ale myslím, že to hlavní už jsem popsal a detaily už toho asi lidem vyplynou.

Na následujícím odkaze je dokument, kde jsou na začátku video prezentace funkčního systému Eden. Je to ukázka používání v praxi. Pro názornost mi přišlo vhodné to zde zmínit. Systém je řekl bych z větší části

hotový a chtěl bych ho časem dokončit. K tomu abych na něm pracoval, tak tomu ale musím věnovat plné soustředění a nedá se to dělat při zaměstnání. Mé finanční prostředky došly, tak že vývoj momentálně stojí. Počítám, že dříve nebo později lidé projekt budou potřebovat a podpoří jeho vývoj. Do té doby ale slouží jen jako částečná funkční ukázka zde:

<http://jkali.cz/data/eden2.pdf#page=4>